

отримує миттєвий зворотний зв'язок. Це відповідає сучасним педагогічним принципам компетентнісного підходу, коли навчання спрямоване на формування практичних умінь, знань, навичок та індивідуального розвитку.

Поєднання тренажерної бази з тактичними симуляторами відкриває можливість моделювати цілі операції – від руху колони й взаємодії з піхотою до прикриття бронетехніки та роботи в умовах нічних дій чи застосування БПЛА.

Таким чином, водій перестає бути лише технічним оператором машини, а стає інтегрованим елементом бойової системи.

У перспективі такі бази можуть бути доповнені технологіями віртуальної та доповненої реальності, що дозволить відтворювати ще складніші сценарії – від міських боїв до коаліційних військових завдань. Це створює підґрунтя для єдиного цифрового середовища у сфері військової освіти, де автомобільна підготовка буде тісно пов'язана з іншими дисциплінами та допоможе зміцнити взаємозв'язок з вогневої підготовки, тактики, інженерної підготовки та БПЛА.

Отже, автомобільна військова тренажерна база є на сьогодні інноваційним навчально-тренувальним комплексом, у якому відпрацьовуються нові тактики, перевіряються інноваційні рішення та формується покоління військових, здатних діяти в умовах постійної небезпеки й технологічних змін. Для Національної гвардії України це означає перехід від традиційної моделі навчання до сучасної, де стимуляційні технології стають основою формування професійної компетентності та бойової здатності майбутніх офіцерів.

УДК 629.362

Парій С.Г., старший викладач, Київський інститут Національної гвардії України

ВОДІННЯ ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ ПІД ЧАС ВИКОНАННЯ БОЙОВИХ ЗАВДАНЬ

Сучасні бойові дії характеризуються високою динамікою, насиченістю засобами ураження та складністю умов застосування військової техніки. В цих умовах водіння військових машин набуває особливого значення як елемент мобільності та живучості підрозділу. Ефективність переміщення техніки безпосередньо впливає на успішність виконання бойових завдань, рівень збереження особового складу та технічних засобів. Тому проблема підготовки водіїв військової техніки та особливостей їх діяльності у бойових умовах є актуальною для військової науки та практики.

Метою є узагальнення теоретичних положень щодо водіння військової техніки під час виконання бойових завдань, визначення комплексу факторів, які

впливають на діяльність водія, а також формування загальних принципів і методичних підходів до підготовки фахівців цього профілю.

Проблематика застосування військової техніки в бойових умовах розглядається у працях вітчизняних і зарубіжних військових дослідників, які зосереджуються на питаннях тактичної мобільності, технічної експлуатації машин та підготовки екіпажів. Основні напрями наукових досліджень охоплюють: ергономіку робочого місця водія, вплив зовнішніх факторів на керованість машини, психологічну стійкість оператора, а також методики тренування водіїв до дій у складних умовах.

Водночас у відкритих джерелах відсутні детальні відомості щодо тактичних прийомів чи спеціальних процедур, оскільки вони мають обмежений доступ. Це зумовлює необхідність формування узагальненого теоретичного підходу до проблематики водіння у бойовій обстановці.

Основні параметри військової машини — габарити, маса, прохідність, динамічні можливості, система огляду, тип трансмісії та ходової частини — суттєво впливають на можливості її використання в різних умовах. Водій повинен мати сформовані компетенції щодо керування технікою на різних типах місцевості та знати особливості її експлуатаційних режимів.

Рельєф (горбистість, наявність ярів, лісистість), стан покриття, штучні перешкоди, особливості населених пунктів визначають складність завдань з водіння. У бойових умовах ці фактори часто поєднуються з впливом диму, пилу, темряви та погодних явищ, що ускладнює орієнтування та маневрування.

Загроза вогневого впливу, обстрілів, мінної небезпеки та раптових змін оперативної ситуації створює для водія додатковий психологічний і фізичний тиск. Від нього вимагається здатність до швидкого прийняття рішень та підтримання високої концентрації.

Водіння у бойових умовах вимагає чіткого контролю над машиною, своєчасної зміни швидкості, маневру та використання природних умов місцевості для зменшення вразливості. Водій має враховувати інерційність машини, обмежений огляд і необхідність точного виконання команд командира. Ефективність водіння залежить від злагодженості з іншими членами екіпажу, своєчасного отримання та виконання команд, дотримання сигналів управління. Комунікація між членами екіпажу суттєво впливає на живучість і результат виконання завдання.

Під час ведення бойових дій водій повинен максимально використовувати природні укриття, уникати відкритих ділянок та діяти відповідно до загального задуму командира. Уникнення передбачуваних траєкторій руху знижує ризик ураження техніки.

Навчання включає вивчення конструкції машини, правил експлуатації, основ технічного обслуговування, відпрацювання водіння на полігонах у складних умовах. Особлива увага приділяється формуванню рефлексів контролю над технікою в умовах обмеженої видимості та перешкод.

Підготовка має охоплювати тренування стійкості до стресу, шуму, вібрацій, роботи в обмеженому просторі. Практикуються заняття з імітацією факторів бойової обстановки, що підвищує здатність водія діяти впевнено.

Комплексні тренування мають сприяти формуванню командної роботи, швидкого обміну інформацією та виробленню узгоджених дій у типових і нетипових ситуаціях.

Отже водіння військової техніки під час виконання бойових завдань є складним видом діяльності, що поєднує технічні, психологічні та організаційні аспекти. Ефективність цієї діяльності визначається рівнем професійної підготовки водія, технічними параметрами машини, умовами місцевості та інтенсивністю бойової обстановки. Підготовка водіїв має бути комплексною, включати технічний, психологічний і тактико-спеціальний компоненти, а також відпрацьовувати злагодженість у складі екіпажу.

УДК 629.362

Парій С.Г., старший викладач, Київський інститут Національної гвардії України

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ ЗАНЯТЬ НА ВІЙСЬКОВІЙ ТЕХНІЦІ

Підготовка військовослужбовців до роботи з військовою технікою є ключовим чинником бойової готовності підрозділів. Вона формує необхідний рівень технічної грамотності, практичні навички та здатність діяти у складі екіпажу, що безпосередньо впливає на якість виконання службово-бойових завдань. З огляду на постійне ускладнення озброєння особливого значення набуває методично чітка й безпечна організація навчання. Метою є систематизація принципів проведення занять з урахуванням методичних, практичних та безпекових вимог.

Таке навчання поєднує теоретичну підготовку, практичне відпрацювання та формування дисциплінованості. Воно враховує рівень підготовки здобувачів, технічний стан машин, можливості навчальної бази та вимоги безпеки. Ефективність занять залежить від компетентності керівника, який має забезпечити методичне супроводження, технічні засоби, тренажери, інструктажі та заходи безпеки.